

Božji odgovori na človekova vprašanja

By William MacDonald

Title of English original: God's Answers to Man's Questions

Copyright by William MacDonald

Slovenian translation by Jana Smodiš

All rights reserved.

www.william-macdonald.org

Dodatek B: Božji odgovori na človekova vprašanja

Če nisi kristjan in ne veš, kako bi to postal, če se zanimaš za to in bi bil voljan pošteno prisluhniti, potem bodo naslednje strani zanimive zate. Krščansko sporočilo je tu predstavljeno kot niz vprašanj in odgovorov: vprašanj, ki jih morda postavljaš in odgovorov, ki temeljijo neposredno na Svetem pismu. No, kje naj začnemo? Začeli bomo s pojmom, ki je sploh povzročil potrebo po krščanskem evangeliju, to je z grehom.

1. *Greh*

Kaj je greh?

Greh je brezzakonje, to pa je delati svojo voljo ne glede na božje ali človeške omejitve. Pomeni zgrešiti cilj, ne dosegati božjih meril za popolnost v mislih besedah in dejanjih. Pomeni, da ne uspeš storiti to, kar veš, da je prav. (glej Rim 3,23; Jak 4,17; 1 Jn 3,4)

Kje je prišlo do prvega greha?

To je bilo v nebesih, ko si je Lucifer, najvišji angel, zaželel zasesti božje mesto. Zato je bil vržen dol iz nebes in takega poznamo pod imenom Hudič. (Iz 14,12-15)

Kako je greh prišel na svet?

To se je zgodilo preko Adama, ko ni poslušal Boga in je jedel od prepovedanega sadeža v Edenskem vrtu. (1 Mz 3, 1-13)

Zakaj je Bog dovolil, da greh pride na svet?

Bog je ustvaril človeka kot svobodnega, moralnega predstavnika, ki ima moč izbirati med dobrim in zlom. Želel je, da bi človek izbral to možnost, da bi ljubil in častil njega prostovoljno ter želel dobro bolj kot zlo. Če pa ima nekdo moč izbrati dobro, mora nujno imeti tudi moč izbrati zlo. (1 Mz 2,15-17)

Kaj bi se bilo zgodilo, če Adam ne bi bil grešil?

Užival bi bil dolgo življenje v Edenskem vrtu. (1 Mz 2,17)

Kaj se je zgodilo Adamu, ko je grešil?

1. Postal je duhovno mrtev do Boga.
2. Postal je predmet fizičnega trpljenja, boleznin in smrti.
3. Izgubil je nedolžnost, postal je nepravičen in nesvet, kriv in izgubljen, sovražnik in tujec. (1 Mz 3,7; Ef 2,1-3)
4. Če bi umrl v grehu, bi šel v večno trpljenje.

Kako je Adamov greh vplival na njegove otroke?

Njegova grešna narava se je prenesla na vse njegovo potomstvo. "Kakor je torej po enem človeku prišel na svet greh in po grehu smrt in je tako smrt prišla na vse ljudi, ker so vsi grešili." (Rim 5,12)

Ali to pomeni, da smo se vsi rodili na svet kot grešniki zaradi Adamovega greha?

Da! Adam je lahko spočel otroke samo po svoji naravi in ta narava je bila grešna. Vse otroke je treba učiti, kako se dela prav, vendar narobe znajo delati, ne da bi jih kdo to učil. (Ps 51,5)

Za ponazoritev tega načela vzemimo kovinski model, ki daje obliko desertom iz želeja ali solatam, ki jih napravimo v njih. Če bi ti model slučajno padel iz rok in bi se skrivil, bi se v prihodnje na vseh želejih poznali učinki tega padca.

Ali je pošteno, da se je Adamova grešna narava prenesla na vse nas?

Adam je bil predstavnik vse človeške rase. Ker smo vsi ustvarjeni kot svobodni, moralni predstavniki, bi morda navsezadnje vsi storili isto kakor Adam.

Ali ni nekaj dobrega v vseh ljudeh?

To je odvisno od tega, ali gledaš na stvar z božjega ali s človeškega stališča. Bog v človeku ne najde nič dobrega, s čimer bi si zaslužil mesto v nebesih. Kar zadeva pravičnost ali primerčnost za nebo, Bog pravi, da v nas ni nič dobrega. Človek je popolnoma izprijen. (Iz 1,6)

Kaj pomeni izraz "popolnoma izprijen"?

Pomeni, da je greh prizadel vsak del človekovega bitja in čeprav nekdo ni zagrešil vsakega greha, ga je zmožen zagrešiti (Jer 17,9; Rim 3,10-18; Rim 7,18). Še več, izraz pomeni, da človek nikakor ni zmožen ugajati Bogu, kar se tiče odrešenja. (Rim 8,8)

Toda ali bo Bog grajal osebo, ki ni zagrešila strašnih grehov, kot so umor, pijanost nemoralnost in tako naprej?

Bog ne gleda samo na to, kaj nekdo stori, temveč, kaj on je. To, kar on je, je mnogo slabše od česarkoli, kar je storil. Umazano mišljenje, sovraštvo do nekoga, poželjiv pogled - to so strašni grehi v božjih očeh. (Mt 5,27.28; Mr 7,21-23; Rim 8,7.8) Grehi ločujejo človeka od Boga. (Iz 59,1.2)

Vendar, ali niso nekateri grešniki večji kot drugi?

Brez dvoma so, toda ne smemo se primerjati z drugimi. To ni modro. Saj ne bomo sojeni glede na primerjavo z drugimi, ampak v luči božje svetosti in popolnosti. (Rim 2,1-3; 2 Kor 10,12)

Ali bo vse grešnike zadela ista kazen?

Ne! Vsi, ki umrejo v greh, bodo preživljali večnost v pekl. Toda kazni bodo različne, odvisno od možnosti, ki jih je nekdo imel, da se reši in grehov, ki jih je storil. (Mt 11,20-24)

Kaj pa pogan, ki nikoli ni slišal evangelija?

Bog se je razodel vsemu človeštvu po stvarstvu in po vesti. Če pogan živi po svojem spoznanju, mu Bog pošlje več luči, da bi se lahko rešil. Toda pogan je odklonil spoznanje resničnega Boga in raje častil malike iz lesa in kamna. Zato nima opravičila. (Rim 1,20) Brez Kristusa je pogan izgubljen, zato gredo krščanski misionarji oznanjat evangelij po vsem svetu.

Kako mi lahko dokažete, da sem grešnik?

Če moraš na katerokoli od naslednjih vprašanj odgovoriti z "ne", potem si grešnik. Če se nikoli nisi zaupal Kristusu kot svojemu Gospodu in Odrešeniku, si izgubljen in potrebuješ odrešenje.

1. Ali ljubiš Boga iz vsega srca, duše, moči in pameti?
2. Ali ljubiš bližnjega kakor samega sebe ?
3. Ali bi hotel, da tvoji prijatelji poznajo najbolj umazano misel, ki si jo kdaj pomislil?
4. Ali je tvoje življenje ponoči ravno tako sveto kot podnevi?
5. Ali je ravno tako čisto, ko si sam, kakor tedaj, ko si v družbi drugih?
6. Ali je ravno tako neomadeževano, ko si zdoma, kot če si doma?
7. Ali si vedno storil vsako dobro stvar, za katero si vedel, da bi jo moral?
8. Ali lahko rečeš pošteno: "Nikoli nisem po nemarnem imenoval imena Gospoda."
9. Ali je tvoja kartoteka laži še vedno čisto prazna?
10. Ali si popoln kakor Gospod Jezus Kristus?

2. Nujnost odrešenja

Kakšen odnos ima Bog do greha?

Ker je Bog absolutno svet, ne more odobravati ali opravičevati greha. Ker je popolnoma pravičen, mora greh kaznovati, kjerkoli ga najde. Odredil je, da je "plačilo za greh smrt". (Rim 6,23)

Kakšen odnos ima Bog do grešnika?

On ljubi bitja, ki jih je ustvaril. Medtem ko sovraži greh, vseeno ljubi grešnika. (Rim 5,8)

Kaj Bog želi za vse grešnike?

On želi, da bi se vsi grešniki rešili. Noče, da se kdorkoli pogubi. (2 Pt 3,9)

Kakšen problem je povzročil vstop greha na svet?

Z vstopom greha na svet je nastal problem, kako naj Bog reši brezbožne grešnike in kako naj to stori pravično. (Rim 3,26)

Zakaj pa je bil to problem?

Bog je v svoji ljubezni želel, da se odrešijo vsi ljudje (Ezk 33,11). Vendar pa zaradi svoje svetosti ni mogel dovoliti, da grešniki pridejo v nebo (1 Kor 6, 9,10). Dejansko njegova pravičnost zahteva smrt za vse grešnike kot posedico njihovih grehov (Heb 9,27). Problem je bil tako v tem: kako bi se dalo zadostiti božji ljubezni, ne da bi bila pri tem oskrunjena njegova svetost in pravičnost?

Kaj bi se bilo zgodilo, če Bog ne bi bil storil ničesar?

Vsi grešniki bi bili pogubljeni v peklu. (Ps 9,18)

Ali ni Bog predober, da bi poslal ljudi v pekel?

Bog je dober, je pa tudi pravičen in svet. Nobena njegova lastnost ne more prevladati na račun druge. On lahko ljubi le na pravičen, svet način.

Ali bi bil Bog imel prav, če bi ne bil storil ničesar?

Da. Saj bi vsi prejeli natančno to, kar zaslužimo. Toda ljubezen je Boga priganjala k delovanju.

Kako je Bog mogel rešiti nastali problem?

Samo tako, da je našel namestnika, ki je umrl namesto krivega grešnika.

Katere zahteve bi tak namestnik moral izpolniti?

Prvič, moral bi biti človek; sicer zamenjava ne bi bila poštena. Biti bi moral brez greha. Če bi ne bil brez greha, bi moral umreti za lastne grehe. Tretjič, moral bi biti Bog, ker mora odpraviti neskončno število grehov nešteto ljudi. In končno mora biti pripravljen umreti za grešnike; sicer bi hudič obtožil Boga, da nepravilno žrtvuje nedolžnega v neprosto voljno smrt za krive upornike.

Ali je bilo takega Zastopnika mogoče najti?

Da, Bog je našel Zastopnika, ki je izpolnjeval vse zahteve, v osebi svojega edinorojenega Sina, Gospoda Jezusa Kristusa. (Iz 53,4.5)

3. Kristusovo delo

Ali je bil Jezus zares človek?

Da, rodil se je kot dete v nekem hlevčku v Betlehemu, odrastel v Nazaretu in končal svojo službo v Jeruzalemu.

Ali je bil brez greha?

Da, rojen je bil iz device Marije in tako ni podedoval Adamovega greha. On ni poznal greha; tudi ni storil greha; v njem ni bilo greha. (2 Kor 5,21; 1 Pt 2,22;1 Jn 3,5)

Ali je Jezus Bog?

Da, Jezus je resnično Bog, kakor je resnično človek. (Jn 1,1; 10,30; Kol 2,9; Heb 1,8)

Ali je bil Jezus pripravljen umreti kot Zastopnik za grešnike?

Da, izrazil je popolno pripravljenost, da stori očetovo voljo, tudi če bi to pomenilo smrt. (Ps 40,8; Jn 10,17.18)

Ali nas ne bi bilo moglo rešiti Jezusovo brezgrešno življenje?

Ne, njegovo brezgrešno življenje ne bi moglo odstraniti naših grehov. (Jn 12,24)

Zakaj je moral umreti?

Naši grehi so zaslužili večno smrt. Zato je moral nositi kazen na svojem telesu na križu. (1 Pt 2,24)

Ali je obstajala kakšna posebna zahteva v zvezi s smrtjo Zastopnika?

Da, njegova kri je morala biti prelita. (1 Pt 1,19)

Zakaj je bilo to potrebno?

Bog je bil namreč odredil, da brez prelitja krvi ni odpuščanja grehov. (Heb 9,22)

V čem je pomembnost krvi?

V krvi je življenje mesa. Prelitje Kristusove krvi je pomenilo, da daje svoje življenje kot Zastopnik za grešnike. (3 Mz 17,11)

Kaj se je dejansko zgodilo na križu?

Ko se je za tri ure stemnilo, je Bog položil vse naše grehe na Gospoda Jezusa. On je umrl zaradi naših grehov. (Lk 23,44)

Kaj je Jezus zavpil na koncu teh treh ur?

Vzkliknil je: "Dopolnjeno je!" (Jn 19,30)

Kaj je s tem mislil?

Ta vzklik je pomenil, da je delo odrešenja dovršeno, da je preskrbljeno vse potrebno za odrešitev grešnikov. (Heb 10,14)

Kaj se je zgodilo z Jezusom po smrti?

Njegovo telo so pokopali, toda tretji dan ga je Bog obudil od mrtvih. (Lk 24,1-7; Jn 19,42)

Zakaj pa je bilo to potrebno?

Bog je naznanil, da je popolnoma zadovoljen z delom svojega Sina, tako da ga je obudil od mrtvih. (Rim 4,25)

Ali je Jezus vstal od mrtvih s stvarnim telesom?

Da, njegovo telo je bilo resnično, iz mesa in kosti. (Lk 24,39)

Ali bi bili ljudje lahko odrešeni brez vstajenja?

Ne, vstajenje je bilo neobhodno potrebno za odrešitev drugih. (1 Kor 15,14-19)

Kaj se je zgodilo po vstajenju?

Čez štirideset dni se je Odrešenik vrnil v nebo, kjer je prejel čast in slavo od Boga Očeta (Apd 1,9). Potem je na zemljo poslal Svetega Duha, da oznani čudovito novico, da je preskrbljen način, po katerem se lahko odrešijo krivi grešniki (Apd 2,1-4).

4. Postopek odrešitve

Glede na to, da je Kristus dovršil delo odrešenja, ali niso potem odrešeni vsi ljudje?

Ne, Kristusovo delo po svojem obsegu in moči zadošča za odrešenje vseh ljudi, vendar je učinkovito samo za tiste, ki so ga pripravljani sprejeti. Za ponazoritev navajamo dogodek iz ameriške zgodovine.

Leta 1830 je ameriško sodišče v Filadelfiji sodilo Georgu Wilsonu zaradi ropa in umora. Obsojen je bil na smrt z obešenjem. Andrew Jackson, tedanji predsednik Zduženih držav, ga je pomilostil. Toda Wilson je zavrnil pomilostitev in vztrajal, da pomilostitev ne velja, če je on ne sprejme. Zadeva je prišla pred vrhovno sodišče, vrhovni sodnik John Marshall je napisal naslednjo odločitev: "Pomilostitev je kos papirja, čigar vrednost je odvisna od tega, ali vpletena oseba le-to sprejme. Težko je misliti, da bi na smrt obsojeni zavrnil pomilostitev, toda če jo, potem pač ne velja. Georga Wilsona je treba obesiti." In tako so ga obesili.

Zakaj Bog ne odreši vseh?

On bi to rad storil (1 Tim 2,4). Toda Bog se je odločil, da ljudem prepusti svobodno izbiro glede odrešenja. V nasprotnem primeru bi prišli v nebesa tudi taki, ki nočejo tja, zato bi nebesa to sploh več ne bila.

Kaj se mora zgoditi z nekom, preden gre lahko v nebesa?

Njegovi grehi morajo biti odstranjeni, dobiti mora novo naravo, ki mu bo omogočila uživati nebesa. (Jn 3,3.5)

Kako je nekdo odrešen?

"Z milostjo ste namreč odrešeni po veri." (Ef 2,8.9)

Kaj pomeni po milosti?

Milost je nezaslužena naklonjenost, ki jo Bog izkazuje ljudem, ki zaslužijo ravno nasprotno. Milost je to, da Bog ponuja odrešenje človeku kot dar. (Rim 5,8; Ef 2,7)

Kaj je vera?

Vera je zaupanje. Vera je to, da človek sprejme odrešenje kot darilo.

In kaj je treba verjeti, da se odrešiš?

Verjeti moraš v Gospoda Jezusa Kristusa. (Jn 3,16; Jn 20,30.31)

Ali ni dovolj verjeti v obstoj Boga?

Ne, tudi hudobni duhovi to verjamejo in trepetajo, vendar niso odrešeni. (Jak 2,19)

Kaj pomeni verjeti v Jezusa?

To pomeni priznati, da si grešnik, ki potrebuje odrešenje, in sprejeti Jezusa kot edino upanje, da se rešiš ter ga priznati za Gospoda svojega življenja. (Rim 10,9)

Ali ni dovolj verjeti v vsa zgodovinska dejstva o Jezusu?

Ne, lahko verjameš vse, kar Sveto pismo govori o Jezusu in si še vedno izgubljen.

Kaj pa je potem še potrebno?

Resnična vera vključuje predanje celega bitja Jezusu kot Gospodu in Odrešeniku.

Ali ima človek lahko vero, pa kljub temu ni odrešen?

Seveda! Vera v nevreden objekt samo razočara. Če hočemo biti odrešeni, mora biti naša vera v Kristusa.

Ali to lahko stori kdorkoli?

Odrešenje je ponujeno vsem, toda samo tisti, ki priznajo, da so izgubljeni, se bodo hoteli odrešiti. (Lk 19,10)

Kdo človeku dokazuje krivdo zaradi greha?

To delo opravlja Sveti Duh. (Jn 16,8-11)

Kaj naj potem stori nekdo, ki ni spoznal, da je grešnik?

Brati bi moral Sveto pismo in biti pri tem odkrit. (Rim 10,17)

Kaj se bo zgodilo potem?

Uvidel bo, da je grešnik, in da bo šel v pekel, če umre v takem stanju. (Jn 8,21.24)

Ali bo odrešen, ko bo to spoznal?

Ne, mora se kesati svojih grehov in sprejeti Gospoda Jezusa Kristusa kot svojega Odrešenika. (Prg 28,13; Apd 16,31)

Odrešenje po veri se zdi prelahko, kajne?

Že mogoče, vendar je to edini božji način zanj. Lahko se nam zdi lahko, ne bi pa smeli pozabiti, koliko je to stalo Boga - stalo ga je smrt edinorojenega Sina. Tako je odrešenje res prep-rosto, nikakor pa ne poceni. (Iz 1,18)

Zakaj se je Bog odločil, za odrešitev na osnovi vere?

Vzrok je verjetno ta, da je vera vanj edina primerna stvar, ki jo lahko stori vsak normalen človek. Celo otrok lahko veruje.

Toda ali ni tako, da človek mora nekaj storiti za svoje odrešenje?

Ne, za odrešenje ne moreš storiti ničesar. Kristus je to delo dovršil na Golgotškem križu. Grešniku je treba samo verovati. (Tit 3,5)

No, ali ni to protislovno? Pravite, da ni treba ničesar storiti. Edino verovati.

Ničesar ne moreš storiti, da bi zaslužil božjo pohvalo. Prav ničesar ne moreš storiti, s čimer bi si kupil vstopnico za nebo. (Rim 4,4.5)

Vera ni zaslužno dejanje. Zaradi vere v Gospoda ne moreš biti ponosen; kaj pa je bolj logično za človeka kakor zaupati svojemu stvarniku? Tako vera izključuje človeško bahanje in je edina stvar, ki jo človek lahko stori brez "dobrih del", za katere morda misli, da mu dajejo pravico do nebes. (Rim 3,27)

Ali s tem hočete reči, da se ne odrešimo z dobrimi deli?

Tako pravi Sveto pismo: "Niste odrešeni iz del, da se ne bi kdo hvalil." (Ef 2,9)

Zakaj se človek ne bi mogel odrešiti z dobrimi deli?

Človek je grešnik in karkoli dela, je omadeževano z grehom. Najboljše, kar lahko stori, je kot umazane cunje v božjih očeh (Iz 64,6).

Recimo, da bi od danes naprej lahko živel popolno življenje, ali ne bi bil odrešen?

Ne, ne bi bil, kajti Bog hoče tudi preteklost. Tvoji pretekli grehi morajo biti odstranjeni, preden vstopiš v božjo prisotnost.

Ali hočete reči, da spodobni, kulturni ljudje, s spoštovanjem do samega sebe, ne bodo prišli v nebo?

V nebesa pridejo samo tisti ljudje, ki priznavajo, da so grešniki in da je Jezus Kristus njihov Gospod in Odrešenik. (Mt 21,31)

Ali ne obstajajo nekateri ljudje, ki niso dovolj dobri za nebesa in ne dovolj slabi za pekel?

Ne, sta samo dve vrsti ljudi, odrešeni in izgubljeni. (1 Kor 1,18)

No, ali niso nekateri ljudje preveč hudobni, da bi bili odrešeni?

Ne, vabilo evangelija je namenjeno vsemu človeštvu, in kdor hoče, lahko pride. (Iz 55,7; 1 Tim 1,15; Heb 7,25)

Ali ni potrebno najprej očistiti svoje življenje, preden si lahko odrešen?

Dokler nekdo verjame, da lahko očisti svoje življenje, sploh ne čuti potrebe po Odrešeniku. Enostavno mora priti h Kristusu tak, kot je, z grehi in z vsem, in sprejeti odpuščanje in mir. (Iz 1,18; Mt 9,13; Lk 19,10)

Ali se ne bi mogel odrešiti s tem, da sledim Jezusov zgled?

Jezusovo življenje je bilo brez greha. Zato tudi en sam človek ne more slediti njegovemu zgledu. Edini razlog za Jezusovo smrt je dejstvo, da se ljudje ne moremo rešiti na noben drug način. (1 Pt 2,24)

Če je vera v Jezusa edina prava pot, zakaj ga potem večina ljudi ne sprejme?

Hudič je zasleplil razum tistim, ki ne verujejo, da jim ne bi svetila luč slavnega evangelija (2 Kor 4,4). Obstaja pot, ki se zdi prava človeku, toda njen konec je smrt (Prg 14,12).

Ali se ne bi mogel človek odrešiti s tem, da se drži zlatega pravila?

Ne, Jezus je rekel: Delaj drugim tako, kot želiš, da oni delajo tebi. To je govoril ljudem, ki so že bili odrešeni. Nikoli pa to ni bilo mišljeno kot način, kako prideš v nebesa. (Mt 7,12)

Dobro, ali se ne bi mogli odrešiti tako, da se držimo blagorov ali da živimo tako, kot je naročeno v govoru na gori?

Naj ponovimo, vsi ti nauki so bili izrečeni tistim, ki so že priznali Jezusa kot Gospoda. Da bi tako živel potrebuješ božansko življenje, le-to pa sprejmeš, ko si odrešen.

Saj, pa ne boste rekli, da se ne moreš odrešiti s tem, da držiš deset zapovedi?

Nihče ne more izpolniti, kar je zahtevano v desetih zapovedih. (Rim 3,20)

Kaj točno se zahteva v desetih zapovedih?

Naslednje:

1. Ne imej drugih bogov zraven mene.
2. Ne delaj si rezanih podob...
3. Ne imenuj po nemarnem imena Gospoda.
4. Spominjaj se sobotnega dne, da ga posvečuješ.
5. Spoštujej očeta svojega in mater svojo.
6. Ne ubijaj.
7. Ne prešeštvuj.
8. Ne kradi.
9. Ne govori krivega pričevanja zoper bližnjega svojega.
10. Ne poželi. (2 Mz 20,1-17)

Ali ni Bog dal deset zapovedi svojemu ljudstvu?

Da, je, toda ne kot sredstvo odrešenja. (Gal 2,16; 3,11)

Zakaj je Bog dal deset zapovedi?

Deset zapovedi je bilo danih ljudem zato, da bi jim pokazal, kakšni grešniki so. Tako kot ravna črta razkrije krivo, tudi zakon (postava) kaže ljudem, kako zelo so se oddaljili od božjih meril popolnosti. (Rim 5,20; Gal 3,19)

Ali je sploh kdo kdaj izpolnil te zapovedi?

Gospod Jezus je edini, ki jih je izpolnil v celoti.

Ali nas ne more odrešiti njegovo izpolnjevanje zapovedi?

Ne, odrešeni smo po njegovi smrti, pokopu in vstajenju. Postava nas obsoja in preklinja. (Gal 2,21)

Če bi človek vse življenje izpolnjeval postavo, ali bi se s tem odrešil?

Takemu človeku odrešenje ne bi bilo potrebno. Saj bi bil popolno bitje.

Recimo, da bi človek lahko izpolnjeval devet od desetih zapovedi! Ali bi ga to rešilo?

Ne, postava zahteva stalno in popolno poslušnost. Če prelomiš samo eno zapoved, si kriv vseh. (Jak 2,10)

Kakšna je kazen za neizpolnjevanje zapovedi?

Smrt, sedaj in vso večnost. (Gal 3,10)

Ali ni bilo deset zapovedi postavljenih za dobre ljudi?

Ne! ". . . postava ni dana za pravičnega, ampak za nepostavne, za nepokorne, za brezbožne in grešne, za nesvete in posvetne, za ubijalce očetov in mater, za morilce, za nečistnike, za homoseksualce, za trgovce z ljudmi, za lažnivce, za krivoprisežnike in za vse drugo, kar nasprotuje zdravemu nauku." (1 Tim 1,9.10)

Kakšen učinek naj bi deset zapovedi imelo na nas?

Privesti bi nas morale do spoznanja, kakšni krivi grešniki smo, zaradi česar bi se morali oprijeti milosti Gospoda. (Rim 3,19)

Toda ali je razumno, da smo odrešeni samo po veri in ne po veri in dobrih delih?

Sveto pismo pravi: ". . . nas je rešil, a ne zaradi del pravičnosti, ki bi jih storili mi, marveč po svojem usmiljenju." (Tit 3,5)

Ali Sveto pismo kje pravi, da je vera brez del mrtva?

Da, v Jakobu 2,20.

Ali ni to dokaz, da se človek odreši po veri in z deli?

Ne, ni. Ta odlomek nas uči, da nekdo lahko trdi, da ima vero, toda če nima dobrih del, je to samo znak, da nikoli ni bil resnično odrešen. Taka vera še nikoli ni nikogar odrešila.

Kakšne vera rešuje?

Taka, ki ni samo v besedah, ampak v srcu in ima za posledico novo življenje, polno dobrih del.

Se pravi, da dobra dela sledijo odrešenju, ne pomagajo pa ga pridobiti.

Da, tako je. Ne odrešimo se z dobrimi deli, temveč odrešeni smo za dobra dela. (Ef 2,8-10)

Ali ni potrebno, da se človek priključi neki cerkvi, da bi se odrešil?

Tudi če bi se priključil vsem cerkvam v mestu, bi ga to ne rešilo. "Morate se roditi na novo".

Toda ali Bog ne pričakuje, da se priključimo neki cerkvi?

Ko se človek spreobrne, postane član resnične cerkve, ki sestoji iz resničnih vernikov, ki verujejo v Gospoda Jezusa. Potem bi moral poiskati družbo v lokalni cerkvi, kjer priznavajo Kristusa kot glavo in kjer sprejemajo Sveto pismo kot edino navdihnjeno Božjo besedo kot zadostnega vodiča, kar zadeva vero in etiko.

Ali dejstvo, da sem bil krščen kot otrok, ne pomeni, da sem odrešen?

Krst ne odrešuje. Odrešuje samo Jezus Kristus. (Jn 14,6)

Toda ljudje se morajo krstiti, ali ne?

Tisti, ki so na novo rojeni, bi se morali krstiti. V Novi zavezi ni nikjer zabeleženo, da bi bili kdaj krščeni nespreobrnjeni ljudje ali majhni otroci.

Potem nisem odrešen, tudi če se spominjam gospodove večerje?

Ne. Še enkrat, spomin gospodove večerje je bil namenjen že na novo rojenim vernikom.

Ali hočete reči, da obiskovanje cerkve, podarjanje v dobrodelne namene, udeležba pri verskih obredih in podobno ne bo pripomoglo k mojemu odrešenju?

Vse to sploh ne bo pomagalo. Pomagalo ti bo edino to, če prideš h Kristusu kot grešnik, se kesaš svojih grehov in se mu zaupaš kot edinemu upanju za nebesa. (Apd 4,12)

5. Splošne težave

Kako naj vem, da me bo Gospod sprejel, če verujem vanj?

Rekel je, da te bo in on ne laže. "Vse, kar mi da Oče, bo prišlo k meni; in kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrzel." (Jn 6,37)

Toda ali ni ta zadeva z verovanjem kakor skok v temo?

Ne, verovati je najvarnejša stvar na svetu. Banke lahko bankrotirajo, posli lahko propadejo, vlade strmoglavijo in ljudje lahko prelomijo svoje obljube. Toda Bog ne odstopi od svoje besede. Obljubil je, da bo rešil vse, ki sprejmejo Kristusa po veri. (Jn 3,18)

Ali se lahko rešim, če nisem med izvoljenimi?

Evangelij ni samo za izvoljene, temveč za ves svet. Odrešenje je resnična božja ponudba komurkoli na svetu, ki hoče sprejeti

Jezusa Kristusa za svojega Gospoda. Lahko se odrešiš, če si pripravljen storiti, kar pravi Bog. (Jn 3,36)

Rad bi se odrešil, pa se bojim, da ne bom vztrajal.

Nihče nima lastne moči, da bi vztrajal. Ko te Bog odreši, ti da moč, kakršne prej nisi imel. V vsakem verniku živi Sveti Duh in prav od njega božji otrok dobiva moč za krščansko življenje. (Rim 8,14)

Kaj pa če sem zagrešil neodpustljiv greh?

Neodpustljiv greh je po Jezusovih izjavah trditev, da so bili čudeži, ki jih je on storil, izvršeni s hudičevo močjo. Ali si kdaj trdil kaj takega? Če nisi, potem nimaš neodpustljivega greha. (glej Mt 12,31.32) Če pa zavračaš Jezusa Kristusa, boš zagrešil enako resen greh, za katerega ni odpuščanja. (Mr 8,36.37)

Toda če zaupam Kristusu, se bom moral marsičemu odpovedati, kajne?

Kristus ne pride, da krade, ubija in pokonča, marveč, da da življenje in da ga daje v izobilju. (Jn 10,10)

Nekoč je nespreobrnjen mornar rekel svojemu tovarišu, ki je bil kristjan: "Enostavno ne morem sprejeti cene, ki jo je treba plačati, če postanem kristjan". Tovariš mu je odvrnil: "Ali pa si že kdaj pretehtal, kakšno ceno boš plačal, če ne postaneš kristjan?"

Ampak v cerkvi je toliko hinavcev.

Ne zaničuj tistih, ki so pravi samo zato, ker je vmes nekaj hinavcev. Raje se odloči, da boš sam popolnoma za Gospoda.

Včasih mislim, da sem že veroval v Gospoda Jezusa, toda ali sem veroval pravilno?

Če je Jezus Kristus tvoje edino upanje, da prideš v nebesa, če si se pokesal svojih grehov in si se popolnoma izročil njemu, potem si veroval pravilno.

Ali ne bi bilo čisto v redu, če odložim odločitev o spreobrnjenju za na konec svojega življenja?

Štiri mesta v Svetem pismu dajejo odgovor na to vprašanje:

1. "Ne hvali se z jutrišnjim dnem, ker ne veš, kaj današnji prinaša." (Prg 27,1)
2. "Človek, ki kljub opominom ostane trdovraten, se hipoma zruši in mu ni zdravila." (Prg 29,1)

3. "Spominjaj se svojega Stvarnika v dnevih svoje mladosti: dokler ne pridejo hudi dnevi in se ne približajo leta, o katerih porečeš: 'Niso mi všeč.'" (Prd 12,1)
4. "Glejte, zdaj je tisti milostni čas! Glejte, zdaj je dan rešitve!" (2 Kor 6,2b)

Ali ni prav nobenega drugega načina za pristop k Bogu razen po Jezusu?

Ne, ni ga. (1 Tim 2,5.6)

6. Odnos in občestvo

Ali kristjani grešijo?

Da, kristjani grešijo vsak dan v mislih, besedah in dejanjih. Krivi so zaradi grehov, ki so jih zagrešili in tudi zaradi stvari, ki bi jih morali storiti, pa jih niso.

Ali bi kristjani morali grešiti?

Ne. Božja volja je, da kristjani ne bi grešili. (1 Jn 2,1)

Ko kristjan greši, ali tedaj izgubi odrešenje?

Ne, odrešenje je božji dar, ko je enkrat dan, ga Bog ne vzame nazaj. (Rim 6:23)

Toda ali ni treba plačati kazni za te grehe?

Kazen je že plačal Jezus Kristus, ko je umrl na Golgotskem križu. Bog ne zahteva, da bi se kazen plačala dvakrat.

Ali potem mislite, da je kristjan še vedno božji otrok, tudi če greši?

Da, on je član božje družine za večno. Če se v človeški družini rodi sin, je potem vedno sin svojih staršev. On jih kasneje sicer lahko osramoti s svojim vedenjem, toda še vedno je njihov sin. Tudi v božji družini je tako; sorodstvena vez je vzpostavljena z novim rojstvom in nobena stvar ne more tega spremeniti. (Jn 1,12)

Kaj pa se potem zgodi, če kristjan greši?

Prekine se občestvo z Gospodom. (1 Jn 1,6)

Kaj je občestvo?

Občestvo je srečno družinsko vzdušje, ki izhaja iz vseh članov, ki imajo iste interese in delijo skupne stvari. Razmisli o naslednji

ilustraciji. Sodnik na sodišču spozna roparja za krivega in ga obsodi na dvanajst let ječe. Ko sodnik zvečer pride domov, ugotovi, da je bil njegov sinko poreden. Toda ali ga bo obsodil na dvanajst let ječe? Ne, on sedaj več ne ravna kot sodnik, ampak kot oče v družini. Otrok je še vedno njegov sin, čeprav je poreden. Zaradi greha pa se je srečno družinsko vzdrušje pretrgalo in tako tudi ostane vse dotlej, dokler se greh ne prizna in odpusti. Otroka bodo najbrž poslali v zgornjo sobo in ga pustili tam, dokler ne bo pripravljen priznati svoj prestopok. Poglavitno pri tem je, da sorodstvena zveza ni bila prizadeta, občestvo pa se je porušilo.

Če je nekdo grešnik, je Bog njegov sodnik. Ko pa se ta človek na novo rodi, od tedaj naprej je Bog njegov Oče.

Ali hočete reči, da se nekdo, ki se je na novo rodil, ne more več pogubiti?

Tako pravi Sveto pismo. "Nikoli se ne bodo pogubile" (Jn 10,28). In ne pride v sodbo, temveč je že prišel iz smrti v življenje. (Jn 5,24; glej Rim 8,38.39; 2 Tim 1,12; 1 Pt 1,5; Jud 24.25)

Ali se ne more nekdo odločiti za spreobrnjenje in se kasneje premisliti?

Ko nekdo izroči svoje življenje Gospodu Jezusu, potem postane njegovo večno odrešenje odgovornost Odrešenika (Jn 6,39). Čast ga zavezuje, da to osebo vzame domov v nebo. Ker pa Sveti Duh prebiva v resničnem verniku, se le-ta nikoli ne bo premislil glede svojega odrešenja.

Ali to pomeni, da kristjan lahko po mili volji greši in bo še vedno odrešen?

Pravi kristjan ne želi grešiti, ker ima novo naravo in sovraži greh. (2 Kor 5,17)

Kaj pa, če na primer kristjan zavestno vztraja v nekem stalnem grehu?

Če nekdo tako živi, je to zanesljiv dokaz, da se nikoli ni resnično na novo rodil. (1 Jn 3,9.10)

Ali lahko kristjan greši in jo srečno odnese?

Ne, ne more. Čeprav je bila zakonska kazen za njegove grehe res plačana enkrat za vselej na Golgoti, je tudi res, da Bog

starševsko vzgaja svoje otroke, ki so zašli na kriva pota. (Gal 6,7.8)

Kako Bog vzgaja svoje otroke?

Včasih z boleznijo ali nesrečo, v izjemnih primerih tudi s smrtjo. (1 Kor 11,30)

Ali ima greh v življenju vernega še kakšne druge posledice na svetu?

Da. Tak vernik izgubi radost. Njegova molitev je ovirana. V njegovem življenju ni več sadu Duha. Božjega vodstva ni več. Preganjajo ga sramota in očitki vesti. Zanemarja priložnosti in zapravlja prednosti. Končno je uničeno njegovo krščansko pričevanje.

Ali ima greh v življenju vernega kakšne večne posledice?

Da, trpel bo izgubo pred Kristusovim sodnim prestolom. (1 Kor 3,15; 2 Kor 5,10)

Kaj bi se zgodilo, če bi kristjan slučajno umrl, ne da bi priznal nek greh?

Kot smo že omenili, Gospod Jezus je nosil kazen za ves greh vernega. Ko je umrl, so bili še vsi grehi tega kristjana prihodnost. Ker je plačal celotno kazen, lahko rečemo, da je umrl za njegove pretekle, sedanje in prihodnje grehe. Zaradi nepriznanih grehov pa bo verni izgubil nagrado pred sodnim prestolom Kristusovim.

Ali je možno, da kristjan popusti?

Da, vsak božji otrok lahko zablodi stran od Gospoda.

Kako se moremo obvarovati, da ne bi popustili?

Tako, da beremo Božjo besedo, molimo in ohranjamo občestvo z vernimi.

Kaj pomaga v primeru, da nekdo popusti, zdrsne nazaj, odpade?

Zdravilo je priznanje in opustitev greha, in če je možno, popravek krivic, ki smo jih zagrešili.

7. Kako naj vem zagotovo?

Če zaupam Kristusu kot svojemu Gospodu in Odrešeniku, kaj se bo zgodilo v mojem srcu za potrditev, da sem odrešen?

Če s tem misliš na nekakšen skrivnosten občutek ali čustveno doživetje, potem je čisto možno, da se ne bo pojavilo nič takega.

Kako pa bom potem vedel, da sem odrešen?

Zelo preprosto. Bog pravi, da odreši tiste, ki verujejo v Gospoda Jezusa. Ko veruješ vanj, si lahko prepričan v svoje odrešenje, ker Bog tako pravi. (Jn 5,10-12)

Ali hočete reči, da tega ne bom čutil v svojem telesu?

Res je. Resnično dejanje odrešenja se zgodi v nebesih. Tam je to dejstvo zabeleženo. Ko Bog vidi tvojo vero, te opraviči.

Toda, ali se ne bi moral tak človek počutiti drugače, ko je odrešen, zveličan?

Vsekakor bi se moral, toda občutki niso dokaz za njegovo zveličanje. Resnično srečnega se človek sploh ne počuti, dokler ni odrešen. To poteka v naslednjem vrstnem redu:

Zveličanje po veri v Kristusa.

Varnost na osnovi božje obljube.

Radost, ki izvira iz varnosti.

Torej človek ve, da je odrešen na osnovi božjih obljub v Svetem pismu?

To je prvi in najvažnejši način. (1 Jn 5,13)

Ali mislite, da se na občutke ni zanašati?

Težava z občutki je v tem, da so tako spremenljivi. Človek se en dan lahko počuti odrešenega, naslednji dan morda ne. Božja beseda pa se ne spreminja. Koliko bolje, da naša gotovost zveličanja temelji na Božji besedi.

Ali samo preko Svetega pisma lahko vemo, da smo odrešeni?

Ne, so še drugi načini.

1. Ljubezen kristjanov, s katerimi se družimo. (1 Jn 3,14)
2. Nova ljubezen do svetosti. (Rim 7,22)
3. Novo sovraštvo do greha. (Rim 7,24)
4. Stanovitno vztrajanje v veri. (1 Jn 2,19)
5. Pričevanje Svetega Duha, ki prebiva v nas. (Rim 8,14.16)

Ali je možno, da je nekdo odrešen, pa tega ne ve?

Možno je, da se je nekdo resnično na novo rodil in vendar tega ne ve, bodisi zaradi neustreznega nauka ali zaradi dvomov, ki jih je vsilil hudič.

Ali lahko nekdo misli, da je odrešen, pa ni?

Seveda, mnogi mislijo, da so odrešeni zaradi svojega značaja ali del, pa v resnici niso. (Mt 7,22.23)

Ali je potrebno, da človek ve za dan in uro svojega spreobrnjenja?

Ne. Pri mnogih ljudeh je spreobrnjenje tako izrazito doživetje, da lahko povedo natančen čas in kraj. Drugi se morda ne spomnijo, kdaj so prvič zaupali Odrešeniku. Pomembno je, če lahko rečeš: "Vem, da sem rešen prav ta trenutek, ker verujem in zaupam edino v Gospoda Jezusa Kristusa."

Ali večina kristjanov kdaj pa kdaj podvomi v svoje odrešenje?

Verjetno je po spreobrnjenju večina kristjanov kdaj podvržena takim dvomom, ki prihajajo od hudiča.

Kaj bi moral človek storiti, kadar je v dvomih?

Na dvome najbolje odgovoriš tako, da citiraš Sveto pismo. Ko hudič vernemu prišepetava, da ni rešen, bi moral citirati obljube iz evangelija, kot je Janez 5,24, ki zagotavljajo zveličanje vsem, ki sprejmejo Gospoda Jezusa. Tako kot je Gospod uporabil Besedo, da je odgnal hudičeve skušnjave v puščavi, bi tudi mi morali uporabiti Sveto pismo, da odženemo njegove dvome in laži. (Mt 4,4.7.10)

Če nisem prepričan, da sem zares sprejel Kristusa, kaj bi moral storiti v tem primeru?

Dvom bi moral takoj pregnati in reči iz srca: "Gospod, doslej se še nisem izročil v tvoje roke, zato te sedaj tukaj želim sprejeti za svojega Gospoda in Odrešenika."

8. Posvečenje

Ali ni potrebno živeti posvečeno življenje, da bi postal kristjan?

Ne, grešnik ne more živeti posvečeno, vse dokler se ne spreobrne.

Ali Bog pričakuje, da bi kristjani živeli posvečeno?

Vsekakor. (1 Tes 4,3; Tit 2,11-13)

Ali je kakšen kristjan, ki živi brez greha?

Ne, takega ni (1 Jn 1,8.10). Gospod Jezus je edini, ki je kdaj živel popolno.

Kako pa to, da kristjani še vedno lahko grešijo potem, ko so se spreobrnil?

Vzrok je v tem, da ima vernik še vedno staro, hudobno, pokvarjeno naravo, s katero je bil rojen. Ta ob spreobrnjenju ni odstranjena. (Rim 7,17)

Na kakšen način se torej vernik loči od nevernika?

Vernik ima novo naravo, ki jo sprejme ob spreobrnjenju. Sveto pismo jo imenuje "božja narava." (2 Pt 1,4)

V čem se razlikujeta ti dve naravi?

Stara narava je nepopravljivo slaba in stalno poskuša kristjana potegniti v greh. (Rim 7,21) Nova narava je zmožna samo dobre in poskuša voditi vernega po poteh svetosti. (Rim 7,22)

Zakaj je Bog dovolil, da hudobna narava ostane prisotna po spreobrnjenju?

Stara narava nas uči o lastni nepomembnosti in slabosti, na ta način smo nenehno odvisni od Gospoda za moč, ki jo potrebujemo, da se upiramo skušnjavam. (Rim 7,24)

Ali so vsi kristjani skušani?

Da, vsi. (1 Kor 10,13)

Ali se kristjan mora kdaj vdati skušnjavi?

Ne, grešil bi, če bi to želel. On ima moč Svetega Duha, ki živi v njem, in ta moč je zadostna, da ga osvobodi skušnjave. (Gal 5,17)

Kakšen odnos ima Bog do stare narave?

Bog je videl, da je vredna smrti, zato jo je obsodil na Golgot-skem križu. Ne poskuša je preoblikovati, izboljšati ali očistiti. Je skrajno brezupna, Bog meni, da je bila usmrčena, ko je umrl Kristus. (Rim 6,6)

Kakšen odnos bi moral imeti vernik do stare narave?

Imeti bi jo moral za mrtvo; kadarkoli mu stara narava poskuša ukazovati, kaj naj stori, bi je ne smel poslušati, Bog je to namreč obsodil. (Rim 6,11.12)

Kakšen odnos bi moral imeti vernik do nove narave?

Moral bi jo hraniti, negovati in spodbujati s prebiranjem Svetega pisma, s čaščenjem in molitvijo, s službo Gospodu in opravljanjem stvari, ki ugajajo Gospodu. (Gal 5,22,23)

Kaj je na kratko skrivnost posvečenega življenja?

Skrivnost je v tem, da si zaposlen z Gospodom Jezusom v čaščenju. Postanemo podobni tistemu, ki ga častimo. Posvečenja ni možno doseči enkrat za vselej; je proces, ki traja vse življenje. (2 Kor 3,18)

Ali lahko navedete še kaj, kar v praksi pomaga do posvečenega življenja?

1. Pazi na svoje misli. Lahko nadziraš, kaj razmišljaš. (Flp 4,8)
2. Ne skrbi za meso. (Rim 13,14)
3. Misli na to, da Kristus živi v tvojem telesu. (Kol 1,27)
4. V trenutkih skušnjave kliči h Gospodu, da te osvobodi. (Mt 14,30)
5. Delaj za Gospoda. (Prd 9,10)
6. Poskrbi za telesno aktivnost. (1 Tim 4,8)

Toda ali se ni kristjanu treba držati deset zapovedi, da bi živel posvečeno življenje?

Sveto pismo uči, da za vernega ni življenjsko pravilo deset zapovedi. (Rim 6,14)

1. Postava je bila dana z namenom, da ljudje spoznajo svojo grešnost, na pa da jih posvečuje.
2. Postava obsodi na smrt vsakogar, ki je ne izpolnjuje do popolnosti. Ne moreš biti pod postavo, da ne bi bil pod kletvijo.
3. Kristus je plačal kazen za postavo, ki smo jo mi prekršili, zato sedaj postava nima kaj očitati božjemu otroku. (Rim 10,4; Gal 3,13)

Ali to pomeni, da kristjan lahko gre in ubije ali prešuštvuje?

Sploh ne. Kristjan ne želi tega početi zaradi novega življenja, ki je v njem. Pod postavo živijo ljudje v strahu pred kaznijo. Pod milostjo ljubezen sili ljudi h Kristusu. Ljubezen je mnogo močnejši motiv kakor strah. Iz ljubezni storijo ljudje stvari, ki bi jih nikoli ne storili iz strahu.

Če deset zapovedi ni življenjsko pravilo za vernega, kaj pa je njegovo vodilo?

Kristjanu sta zgled in vodilo Jezusovo življenje in učenje. (1 Jn 2,6)

V čem se Jezusovo učenje razlikuje od postave?

Odgovor najdemo v 5. poglavju evangelija po Mateju. Postava pravi: "Ne prešeštvuj!". Jezus pa pravi: "Kdor koli gleda žensko, da jo poželi, je v srcu že prešeštoval z njo." (Mt 5,27.28)

Postava pravi: "Oko za oko in zob za zob." Toda Jezus pravi: "Ne upirajte se hudobnežu, ampak če te kdo udari po desnem licu, nastavi še levo." (glej 5,38-42)

Postava pravi: "Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika." A Jezus pravi: "Ljubite svoje sovražnike." (glej 5,43.44)

Ali je mogoče, da bi človek živel tako, kot je Jezus učil?

S človeškimi močmi je nemogoče. Toda Gospod je dal vernim Svetega Duha, da bi živeli na tak nadnaraven način. (1 Kor 6,19; Gal 5,16.17)

9. Položaj in stanje

Če verni še grešijo, kako jih more Bog sploh kdaj vzeti v nebesa?

Vsi, ki verujejo v Kristusa, imajo pred Bogom položaj popolnosti, celo če je stanje daleč stran od tega. (Kol 2,10)

Kaj pomeni položaj vernega?

To je status popolne naklonjenosti, ki jo ima pri Bogu, ker je v Kristusu (Rim 5,1.2). Kristjan po sebi nima pravice ali zasluge, da bi stal pred Bogom. Njegova edina pravica do nebes je v osebi in delu Gospoda Jezusa. Tako nas Bog sprejema, ne glede na to, kdo ali kaj smo, ampak zato, ker pripadamo Kristusu. (Ef 1,16)

Kako lahko Bog na nepravične ljudi gleda kot na pravične?

To je možno, ker je Kristus nosil kazen za njihove grehe na svojem telesu na križu. (Ef 2,13)

Ali tako uči Sveto pismo?

V 2 pismu Korinčanom 5,21 jasno pravi: "Njega, ki ni poznal greha, je zavoljo nas storil v greh, da bi mi postali pravičnost v njem."

Hočete potem reči, da Bog sprejema vse vernike, ker se mu bližajo v osebi njegovega Sina?

Da, natančno tako. Kristus je edina pravna osnova, po kateri človek pride v nebesa. "Stojim na zaslugi njegovi, drugega mesta ne poznam, celo tam ne, kjer slava počiva, kjer božja je domovina." (pesem)

Kako dolgo pa ima verni položaj popolnosti pred Bogom?

Tako dolgo, dokler ga ima Kristus, kajti on je v Kristusu, sprejet v Ljubljenemu. (Ef 1,13.14)

Kaj pomeni stanje vernega?

Pomeni njegovo vsakodnevno duhovno stanje tukaj na zemlji. Njegov položaj je določen s tem, kar je on v Kristusu, njegovo stanje pa s tem, kar je on sam v sebi.

Ali je stanje vernega brez greha?

Ne, njegovo stanje je pogosto daleč stran od tega, kar bi moralo biti. (Kol 3,8.9)

Kaj je božja volja glede stanja vernega?

Bog želi, da bi stanje vernega postajalo vedno bolj in bolj podobno njegovemu položaju. Gre za proces, ki bi moral teči v krščanskem življenju. (Kol 3,1)

Ali bo stanje vernega kdaj točno ujemalo z njegovim položajem?

Da, ko ga bo Kristus vzел domov v nebesa, bo njegovo stanje ravno tako popolno kot njegov položaj. (1 Jn 3,2)

In zakaj bi moral kristjan želeti, da bi bilo njegovo stanje vedno bolj podobno njegovemu položaju?

To si želi iz ljubezni do Kristusa. (Jn 14,15)

10. Spreobrnjenje - Kaj pa potem?

Kaj je prva stvar, ki bi jo moral storiti nekdo, ki se je predal Kristusu?

Navadna vlijudnost bi mu narekovala, da se zahvali Gospodu, ker je rešil njegovo dušo. (Lk 17,14-19)

Ali je potrebno pripoznavati Kristusa pred drugimi?

Priznanje ni potrebno za pridobitev odrešenja, je pa brez dvoma potrebno za rast v krščanskem življenju. Nihče ne more

pričakovati, da bo duhovno napredoval, če se sramuje svojega Odrešenika. (Mt 10,32-33; Rim 10,9.10; 1 Pt 3,15)

In kako je treba poskrbeti za priznavanje Kristusa?

Gre preprosto za to, da poveš drugim o velikih stvareh, ki jih je Gospod storil zate. (Mark 5,19)

Kako dolgo bi moral na novo spreobrnjeni počakati, da bi se krstil?

Če je poslušen, naj ne bi čakal. Krst je čudovita priložnost, da se javno poistovetiš s Kristusom v njegovi smrti, pokopu in vstajenju. S tem dejanjem oznanjamo, da smo sami zaslužili smrt, toda Kristus je umrl namesto nas. Torej, ko je on umrl, smo dejansko umrli mi, ker je umrl namesto nas. S krstom pričamo, da smo bili z njim pokopani in da smo vstali, da bi hodili v novem življenju. (Rim 6,3-10)

Ali krst prinese kakšno zaslugo pred Bogom, kar zadeva zveličanje?

Ne, krst je dejanje poslušnosti Jezusovemu nauku. Verni, ki se niso krstili, bodo ostali nekrščeni vso večnost.

Kako naj na novo spreobrnjen človek ve, kateri cerkvi naj se pridruži?

Najprej bi moral spoznati, da je postal član resnične cerkve, Kristusovega telesa, ko se je na novo rodil. (1 Kor 12,13)

Dalje, povezati bi se moral z lokalno cerkvijo, kjer priznavajo samo Kristusa, kjer je Sveto pismo edini duhovni vodič, kjer krščujejo spreobrnjene in se spominjajo Gospodove večerje, kjer imajo dober nauk in kjer zvesto oznanjajo evangelij.

V druženju s kristjani bi moral čutiti veliko odgovornost za svoj prispevek k občestvu z ljubeznijo, gorečo molitvijo in žrtvovanjem.

Kaj imate za najvažnejše, kar bi kristjan moral delati vsak dan?

Vsak dan bi si moral vzeti čas za Božjo besedo in molitev in priznati ter zapustiti greh, ki mu je podlegel. (Ps 119,9.11)

11. Status učenca

Kaj Gospod pričakuje od nekoga, ki se je na novo rodil?

Pričakuje, da se mu bo spreobrnjeni človek popolnoma izročil, da bo hodil tja, kamor ga on vodi, da bo delal to, kar mu on

pravi, da bo to, kar on želi. Pričakuje od njega, da zapusti vse, kar ima, da vzame nase križ in gre za Kristusom. (Rim 12,1.2)

Ali so ta božja božja pričakovanja upravičena?

Da, to je edini logični odgovor, ki ga nekdo lahko da Gospodu.

Toda ali ni potrebno, da človek misli nase?

Naša glavna odgovornost v življenju je, da ugajamo Bogu. Če iščemo božjega kraljestva in njegove pravičnosti, bo on poskrbel, da bomo imeli sredstva za preživljanje. (Mt 6,33)

Ali to pomeni, da bom morda moral iti na misijsko polje?

Lahko to pomeni, lahko tudi ne. Vsekakor pomeni, da bi moral biti pripravljen iti. (Lk 9,23-26)

Toda jaz vidim veliko kristjanov, ki uživajo udobje in razkošje sveta in za katere ni videti, da so popolnoma za Kristusa?

Ne smeš se primerjati z drugimi kristjani. Tvoj zgled je Gospod Jezus in hoditi moraš po njegovih stopinjah. (Lk 14,25-35)

Ali Kristus zares pričakuje, da »sovražimo« svoje sorodnike?

On pričakuje, da je naša ljubezen do njega tako velika, da je ljubezen do drugih v primerjavi z njo kakor sovraštvo. (Lk 14,26)

Ali lahko priznam Jezusa za svojega Odrešenika, ne pa tudi za Gospoda?

Sveto pismo ne spodbuja takega odnosa. Če Gospod Jezus ni vreden vsega, potem ni vreden ničesar.

Potem vključuje zveličanje popolno predanje Kristusu?

Natanko tako. Vse, kar je manj od tega, ne zadošča.